

Nr 368.

Av herr Andersson i Rasjön, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 99, med förslag till lag om trafikförsäkring å motorfordon m. m.

I proposition nr 99 till innevarande riksdag föreslås införande av lag om trafikförsäkring å motorfordon m. m. Ett liknande förslag förelåg i form av kungl. proposition jämväl vid 1928 års riksdag, men ledde då icke till resultat på grund av skiljaktiga beslut i kamrarna. I det nu föreliggande förslaget har genomförts vissa smärre ändringar, huvudsakligen föranledda av de anmärkningar, som på olika punkter framfördes vid frågans riksdagsbehandling förlidet år.

En utav de ifrågavarande ändringarna synes emellertid vara av sådan innebörd, att ett godtagande av densamma icke bör ifrågakomma. I lagförslagets 11 paragraf föreskrives, att försäkringsgivarens ansvarighet skall för varje händelse, som medför skada, täcka skadestånd om tillhopa etthundratjugu tusen kronor i anledning av personskada med begränsning till tjugu tusen kronor för varje skadad eller dödad person, varutöver Konungen äger föreskriva högre försäkringsbelopp för motorfordon, som mot esättning tillhållas allmänheten. Det år 1928 framlagda lagförslaget innehöll i 7 paragraf en mot denna svarande bestämmelse, men med högsta ansvarighetsbeloppet vid personskada begränsat till sextio tusen kronor. Ändringen synes ha vidtagits i anledning av ett uttalande i första lagutskottets utlåtande i ämnet, vilket utlåtande emellertid icke vann riksdagens godkännande.

På åtskilliga ställen i den kungl. propositionen framhålles angelägenheten av att icke för genomförandet av den obligatoriska trafikförsäkringen alltför mycket betunga landets motorfordonsägare. Givet är emellertid, att en höjning av ansvarighetsbeloppet vid personskada från sextio tusen till dubbla summan kommer att medföra en förhöjning av försäkringspremierna. I propositionen saknas varje utredning om storleken av denna förhöjning, och departementschefen uttalar endast en förmodan, att ändringen icke kommer att medföra någon avsevärdare ökning av premierna. Det synes dock, som även en mindre premieökning bör undvikas, därest den icke betingas av utvidgningar av försäkringen, som äro oundgängligen behöfliga. Några bärande skäl för en höjning av ansvarighetsbeloppet för personskada vid försäkring av motorcyklar, privatbilar och lastvagnar lär näppeligen kunna framdragas. De sällsynta fall, då ända till sex personer vid ett och samma olycks-

tillfälle skulle drabbas av skada, som krävde ersättning med maximibeloppet för varje skadad person, tjugu tusen kronor, torde knappast kunna inträffa annat än då de skadade personerna befordrats med fordonet. Det borde sålunda vara tillräckligt, om det högre ansvarighetsbeloppet, etthundratjugu tusen kronor, gällde allenast för fordon, vilka användas för yrkesmässig personbefordran, under det att för alla andra motorfordon bestämdes ett högsta ansvarighetsbelopp vid personskada av sextio tusen kronor. Avfattningen av 11 paragraf i det nu föreliggande lagförslaget möjliggör även en sådan anordning och erfordras för nående av ovanberörda syfte endast, att i paragrafens första stycke "etthundratjugu tusen" utbytes mot "sextio tusen".

På grund av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 99 med förslag till lag om trafikförsäkring m. m. måtte för sin del besluta sådan ändring av 11 §, att densamma erhåller följande lydelse:

"Försäkringsgivarens ansvarighet skall för varje händelse, som medför skada, täcka skadestånd om tillhoppa sextio tusen kronor i anledning av personskada med begränsning till tjugu tusen kronor för varje skadad eller dödad person samt om tillhoppa tio tusen kronor i anledning av skada å egendom.

I fråga — — — (prop.) — — — person.

Stockholm den 22 februari 1929.

Gustaf Andersson
i Rasjön.
